Jeugd in bezet gebied

Schrikbewind op Westelijke Jordaanoever

Sinds 1967 bezet Israël de Westelijke Jordaanoever. Er wonen zo'n drie miljoen Palestijnen, waarvan meer dan een derde jonger is dan vijftien. Vandaag wonen er ook zo'n 700.000 Israëlische kolonisten en bouwen ze nog altijd nieuwe nederzettingen. Israël wil zo zijn invloed op het land vergroten, terwijl de bezetting volstrekt onwettig is.

Israël voert een schrikbewind in de Westelijke Jordaanoever, waar ook de Palestijnse kinderen het slachtoffer van zijn.

Op 8 mei 2025 speelden de tienjarige Maryam Omar Rebhi Shehadeh en haar driejarige broer Ahmed samen met andere kinderen nabij een Israëlische nederzetting. Plots duikt er een kolonist op die de mond van Maryam bedekt en haar meeneemt. Terwijl de anderen toekijken, wordt Maryam gekneveld aan een olijfboom. Volgens Defense for the Children International – Palestine (DCI-P) ondervinden Israëlische kolonisten gewoonweg geen gevolgen als ze Palestijnen aanvallen, ook al zijn het kinderen.

Maar niet alleen de kolonisten bezondigen zich aan geweld tegen kinderen. Ook het Israëlische leger gaat regelmatig in de fout. In 2024 doodden Israëlische troepen maar liefst 93 kinderen op de Westelijke Jordaanoever. Volgens internationaal humanitair recht mag een soldaat alleen dodelijk geweld gebruiken als het noodzakelijk is om levens te beschermen. Maar daar houdt Israël zich niet aan. Zo stierf Nidal (16) nadat Israëlische soldaten hem hadden beschoten.

Kinderen zonder proces in gevangenis

Jaarlijks worden op basis van dat militaire recht zo'n 500 tot 700 Palestijnse kinderen op de Westelijke Jordaanoever opgepakt. Vaak voor relatief kleine misgrepen, zoals stenen gooien naar militaire voertuigen. Of omdat ze gewoon op het foute moment op de foute plaats waren.

De opsluiting van Palestijnse kinderen verloopt via een vast stramien. Ze worden gearresteerd tijdens een huiszoeking of op straat, waarna ze worden overgebracht naar een plek waar ze ondervraagd worden.

In de gevangenissen krijgen de kinderen slecht te eten en belanden ze vaak voor lange tijd in de isoleercel. Omdat de VN isolaties langer dan 15 dagen beschouwt als marteling, worden de meeste kinderen na 14 dagen uit isolatie gehaald. Maar DCI-P heeft ook weet van isolaties tot 40 dagen.

Op 10 april 2025 kwam Ahmad Manasra vrij na 9,5 jaar gevangenschap. Ahmed was in 2015 13 jaar oud toen hij gearresteerd werd in verband met een steekpartij in Oost-Jeruzalem. Hoewel uit onderzoek door onder meer Amnesty International, bleek dat Ahmad niet betrokken was bij het gevecht, ondervroegen de militairen hem zonder juridische bijstand of ouders. De ondervragers schreeuwden tegen hem en op beelden was te zien dat hij gewond was. Hij werd veroordeeld. In 2022 sloten de Israëlische autoriteiten hem maar liefst twee jaar op in eenzame opsluiting, waar hij zwaar psychologisch leed. De trauma's van de mishandeling en onrecht waren niet te overzien, gezondheidsmedewerkers stelden schizofrenie en ernstige depressie vast.

Het verhaal van Ahmed is niet uniek. Wanneer DCI-P spreekt met kinderen die zijn vrijgekomen, getuigen ze vaak van mishandeling, rot voedsel en onhygiënische omstandigheden. Door dit te documenteren daagt DCI-P de internationale gemeenschap uit om in actie te komen en het lot van deze Palestijnse kinderen daadwerkelijk te veranderen.

Daarnaast ondersteunt een DCI-P-team de kinderen en hun familie juridisch, in die mate dat de Israëlische autoriteiten dit toelaten. Dit is moeilijker geworden na 7 oktober. Steeds vaker wordt advocaten de toegang ontzegd om bij een cliënt te komen of mogen ze amper 3 minuten spreken. Desondanks blijven zij vechten voor elk kind, voor elke stem die wordt onderdrukt. Geen muur, geen regel, geen bedreiging houdt ze tegen in deze strijd voor gerechtigheid.